

угасиха, отъ саби избѣгнаха, отъ славы станали крѣпки (еки), на бой силны, чѣздытъ полкове на вѣгъ обѣрнали, мертвы воскресили, и сичкитѣ съ вѣрж умрели, макаръ да не вѣха пріали сичкитѣ отъ Бога обѣщаніе напредъ като Авраама и дрѣгитѣ: но гледали това умственно отъ далечъ съ надеждж. Защото, който има вѣрж, той има и надеждж, и чака съ тзрпѣніе, както синца чакаме онѣзи добрини, които е обѣщалъ Богъ да ни даде. И които са полѣчили онѣзи ветхи праведницы, нѣкои съ вѣрж, а нѣкои съ добры работы: защото, единъ е Богъ, една е вѣрата хрїстіанска, едно е кръщеніето. За това иска Богъ и ный да бждеме едно, да сме соединены (свзрзани) съ вѣрж и любовь, да имаме миръ и согласіе, да бждеме синца като едно тѣло и една дѣша, да са обычае и почитае като сжири братіа: защото сме родены отъ еднж кѣполь на кръщеніето отъ сватаго дѣха. Макаръ да сме различни на возраста и нрава, но дѣхъ скатый още въ кръщеніето ны соединилъ да бждеме едно тѣло. Но ный ако не са обычае, ако не бждеме согласны на сѣкое добро, ако не са пазиме и не са подкрѣпваме единъ дрѣгий, тогава явно избѣкаме онаж благодать (дарба) на нашатж вѣрж, която ни далъ Богъ, въ сватото крещеніе. Защото Богъ и благодатьта на сватаго дѣха е любовьта, и който има любовьтъ, сирѣчь: който обыча хората, той въ Бога живѣй, и Богъ въ него. За това хрїстіаны братіа трѣва сѣкога да имаме по междѣ си любовь, и ако сме нѣщо прегрѣшили на Бога, то отъ все сърце да са покаеме, и като са очистиме отъ нашыте тѣлесны и дѣшевны мръсны грѣхове, да са причастиме съ тѣлото и крзкыта Христова: но който нѣма чисто сърце и не е приготвенъ съ поканіе и исповѣданіе, той да не приближава до таа страшна тайна: защото самъ себе си изгара, както псно дѣла Апостоль Павелъ, който са причащава недостоенъ „аъ на себе си при- влича“. А който са причащава достоинъ той си оскѣщава и дѣшатж и тѣлото, както рекалъ самъ Христосъ: който са причащава достоинъ, той въ мене живѣй и азъ въ него. Емѣже слава во вѣки, аминь. —

ВЪ НАВЕЧЕРІЕТО

НА РОЖДЕСТВО ХРИСТОВО

Се дѣка во чревѣ прїиметъ, и родитъ сына и нарекътъ его Еммануилъ.

Благослови отче.

Благочестивы хрїстіаны, днесь праведный Іосифъ сѣмнително гледа онова, което вѣше пророкъвано предъ толко години, иска да постигни онова, което беше утаенно и отъ ангелытъ, сѣмнаваса за онаж утренняя